

İ'den İ'ye

"İç sesli okumalar"

2

İsmail Hakkı
ALTUNTAŞ
2017

ISBN:

Dizgi : İhramcızâde

Kapak :

Baskı- Cilt :

İçindekiler

Döker Misin?	9
Sayılacak Emeklerimi	11
Tuzum Karamı	13
Dediğim Bir "Ah" Oldu.....	17
Arkımın Boz Rengi	19
Öldü ... Oldu Diyecekler.....	23
Sende Mi.....	25
Tuzsuz Taş Yala Dur	27
Kurumuş Dal Suyu Hasret Duyar Mı.....	29
Acziyetimi İfade Eden Hikâyemden İbarettir	31
Kırılmış Kadehim	33
Onu Sevdim	35

Aşkına Gül	37
Ol Ve Git.....	39
Olmasaydı, An Kadar	41
Vs. İşleri.....	43
Tepkimiz Bizi Belirliyor	45
Kirkor Görsün Gözün	47
İlk Defa Bir Çılgılık	49
Acelenin Ecelsizliği	53
Harfime Ses.....	57
Adam Mısın -Âşığım?	59
Kokarca	61
Yüzde... Yüz Var	63
Hepsi Bir Hiç.....	65
Karanlığıma.....	67
İki Kişiydik	69
Düz İnsan Mı	71
Mahzun Bırakma.....	73
Bensizsem.....	75
Pir-İ Mugan'a Derviş Olmak.....	77
Beyazlarıma.....	79
Kasımı Seviyorum	81

Kimimsin.....	85
Çarkındayım	87
Rüyada	89
Andı Andırdı	91
İsyan Değil	93
Elif-İm	95
Rabbimin Gölgesi.....	97
Bir Ah'tan Gayri	99
Böyleyken Böyle.....	101

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسولنا محمد
وعلى اله وصحبه وسلم اجمعين

Şüphesiz hamdimiz Allah Teâlâ içindir, O'na hamd eder, O'ndan hidayet ve bağışlanma dileriz.

Rasûlu'llâh salla'llâhu aleyhi ve sellem Efendimin kapısında tarifsiz sevgiyle beklemekteyiz.

Ehl-i Beyt'e ve çocuklarına sonsuz saygı ve sevgiyle itaat etmeyi iki cihan nimeti ve büyük ihšana kavuşmuş olarak biliriz.

Şiirler vaktin rehninde kalmış duygularımızın tercümanıdır. İçeriğinde Pirânın himmeti vardır. Onların sevgisi ve sevdiğimiz güzel insanların manevi bağlantıları bizi yönlendirici olmuştur.

Dünyamızda en son bulduğumuz husus sevmekten öteye varmadığından ve ifade etmeninde mümkün olmadığı bu hayatta söylenecek sözler, tekrar tekrar harflerin peşinden gidişimiz hiç bitmeyecek görünüyor.

İhramcızâde İsmail Hakkı

DÖKER MİSİN?

"Allah'ım gönlümdekini hakkıma hayırlı
eyle,
hakkımdakini gönlüme razı eyle"

yazacaktım... ancak yazılmayan
söylenilmeyecek kadar doğrularım...
eğriler sayısızca ...kırgınım...
derdimi dinletecek anda bulunmayan
zamansızlık
olsun bu... demekle olmuyor...
ağlamaklı gülmenin içindeyim
sezilmeyen ne çok şeylerim var

kimini dost tutayım... kendime düşman bir
nefsim
ağrıyan başım... bitmeyen dertlerim
dinlenmeyecek kimsesizliğim ...
dört duvarım yıkılsa ve açılsa... yerinde
bulunmayan kalbim
içinde hasret... sesini kaybettiğim kuyularda
ruhum

tesadüflerin olmadığı gerçeklerde
sel akan gözyaşlarımı arayan gözlerim var

düşüncemi boğacak... ölsem dediğimde...
vefasız bir zaman ve yalnızlık
gel ağlama dersin... hasretle inleyen bülbül
demine karışamayan biri
sen yoksun diye taş bas dedi
atacak gönül yok... duyularımda hissiz ve
hicranım var

ey gönül kıvrandığım kucağında ... saracak
bir cansızlık... ağlama diyorlar
gözyaşımı silecek elimi ... kurulayacak bir
parçayı
alıp bensiz giderken
dur gitme demeye bırakmadığın saatler
tükendi
hangi vakitlerde bekleyeyim... söyleneceksin
diye
benim de...ne kadar çok şeyim var

üzme bizi ... değersizlik... farkımız
bir sürü içinde kaybolmayan karabaşlı
kesilmeyecek bağımız... o da nişanlı
şimdi sen yoksun olmuyor... yüzümde bir
gölge
kapandım diye bağırırsam... açacak bir duyuş
istiyorum
ama... daha sızılmıyor...katlaşmış halime bir
su
döker misin... anlatacak... ne çok şeyim var

SAYILACAK EMEKLERİMİ

**"sevgili nazlı olursa
ahyan da vahlıyan olur"**

emeklerim ...çocuk gibi düşer yol üstüne
bir annesi mi var, olsaydı titrerdi üzerine
yol mu büyür... çocuk mu ...
emeklerim emeklerim gölgeli gibi

kalbin üstüne taş koyan ...bitiren için
emeklerim uçan yeldir... düşerken üstüne
ümitsizce yıkıldığını görürsünde acımaz
mısın...
yıkılan benim derdim... yine de seni
emeklerim

hep olmaz dersin... olduğun yer açık kapı
vefalı olmalı değil mi...yanarken iyiyiz...
her şeyde bir sevinç bir güzellik vardır
ne olur... bir yüz göstermelik versen bize

her şey toz ve toprak ile sis
uzağın yakın oluşu arasında

kalp kapanır mı söz verdin bir kere
yoksa kırılmasını mı istiyorsun kendi kendine

bitirme gönlümüzü... gidiyor hiçliğinle
sığınmak kolay... bilinmemek ne zordur
yine de bir bildirseydin.
olacağın yeri ...her zaman ki gibi... gerek yok
deme

olmuyor boşu boşuna... ölümü bekler gibi
şimdi mahkumum sözüne diye...
hüküm mü düşünüyorsun ...
sayılacak emeklerimi...yok edercesine

ahyan: Vakit vakit. Vakitler. Zamanlar

TUZUM KARAMI

**" Tuz güzelim,
fazla olmasan"**

anlarım... geçse varlığını bilirim
arayan bendim, yıkılmış idi
sormadın yolum... yokuş çıkan selim seni
neden buldu
silgilerin geçmez azim kararlarıyla
beyaz olsun sadelikle dediğin sayfada
oldu mu beklediğin... beyazlar... ayrılıkla
dönüşün olmaz trendin... adetin
bittiği yer gereksiz sonlar arasında
dönmen için sert olmasa da...bir hiç sesi
derinden duymalı kıyıları... bitirmeden
seyretmeli
ufuklar var...umutlar devrik... selvilerde
dökülen yıllık toz... çıkılmaz ağaçlarında
dikliğin
eğilen söğüt kadar bir suya baş eğseydin
kurumaz denen ağaçlara tepesinden
bir ah kuşu değdi mi, yıkılır
köküne eğer değerse zehirler... göz
suyu akrep gibi

çürümek değilse kader
dönüp bakmaya... hiç olmadı mı ...sana
öğretenin...
dönen geç olmaz, peşinden gelir kaval suyu
içmeye gelen koyunlar ...yalnızlar çoban
ateş düştü üstüne... yakacak kadar
bulmayınca... seni de yakmaz mı
sayılarda yüzler bizi bulur, vazgeçemeyişin
birinden
ikilik sende birden olsaydı
ah ikiler... defterinde olmayan ikiler
layık mı değil... birden bire tek baş sayısını
saymak sadece senin mi... bir sayarız... bir
döneriz
hata bir... günah bir...nasıl bir değil ... her şey
bir
bu birden ayrılmamak nedir... bize mümkün
sana olmaz mı
birde sen desen... tamamdır... iki olsun...
teklik birde oluyorda... üçlükte olamaz mı
sen ben o, o bensen, denmeyecek kadar suskun
kalışına
geri dönüşünden biri olsaydı
unut ki bunları sensiz, istiyor muyuz
içtiğinde su... kan olur, can... su olur
baktığın kıyıları sabah kızılığında aklanırken
sessizlik ... ölüm kara oldu
hani şu köşede diyeceğin kadar umutsuz
dönülmez köşeyi boş bırakma... umut ve kaçış
unutsaydın birden ayrı kalmayı
seni bitirecek değildi bir ikilesen... bir üçünde
bana belki umut olur

sevmeyi bilmedin... diyelim, sevmeye de razı
değilsin
yalnız birinden hatıransa... sana kalan acılar...
n'ensiz nedensiz karamsarım olma
karalar benimdir, karalanmadan
gecem karaydı... şimdi günüm de karam
ağlayan gözüm yaşı izindedir
silgisiz... kararartma benim...kalbindedir...
bir çıram ışığım vardı... söndürme
o dam kara... o da karam...ne kaldı
tuzlar dökülen... bir aşım çok tatlıydı
şimdi yenmez kadar acı ve gönül karam
sil...çıkır... gönülsüzlüğü bırakmazmısın
tuzum karamı

DEDİĞİM BİR "AH" OLDU

**"sen bu sözleri
ibriğin içine bırak
sonra okuyan çıkar"**
Kazancı Bedih

kulağım duymaz... iğneleyici sözlerin... gelip
duruyor
kınama suyunu dağıtanlar... susuzlukla
tehdit ederken... darbeleri aşkın, kara sevdayı
ateşin oldu... düşünceler... birbirinden çok
farklı

**kerpiçleri sökülmüş duvarın... eskisini
düzen
çok benzetse kötü taklitten öteye... ilk usta
işini
ne kadar benzetir, o duvar aynı da olsa
eskisindeki işaretleri... nasıl yazacak**

çok tatlı gelmekteyken... gözyaşlarımla
hasretin
kimse kase vermiyor... artık içmeye
bedenimi kaynatırken ruhum... birleşti
söylediklerinle

uzuvlarımdaki titreyişler... göstermiyor bir ruhlu gibi

sen ayrılık kışkırtıcısı değildin...ateşgede mihrabında

dönüp canımı kıymaya ahd mi ediyorsun
öylesine sevda ki... ne varsa dağılırken...
helak

sen önemsemiyor... ve şarap yok... yağmurla kan diyorsun.

ağlamaklı halim, güzeldir... sabretmeli
sızanı madenlerimden... arıtmalı...
aklı kıt ...gönüllü insanlarla
cevher... az nasip veya olmaz oluyor

ihsan dediğim buluttun ...bir çarem din
o zamanlar arının balıydık... överken
şimdi duyuram...dermişsin eşek arısı kusmuşu
kim ne der... buna... ikram mı... ihsanı mı

asalet yüzünü bir bıraksan ...peşinden koşan
sözlerim var
geceler uzun benim için ... geç gelsede
gündüzler
umutsuz kalmışım, hırsız değilim
gönül çalayım... bu kadar ısrarlı olmasan

duyulan çok olur... gördüğün çok az
daha fazla bildiğini... iddia etmekte sin
sırlarını anlayamadığım belâlar peşpeşe
gelirken üstüme...dediğim bir "ah" oldu

ARKIMIN BOZ RENGİ

gün ipimi çeken gecem
doğarken tanın kızılığına
aç ölüm... bir yanımı yiyor...
sevencim vardı...söz vardı
hüznünde bitişin... bilmiyorum...
çığığına koşan... tutuldum sevdalarına
ruhumda kalan kokun
tamam... anlamsız varlığım
ağır gecelerde... bedelini
kalbim...gözümle ödüyor

gittiğin yerde... sen kal...
çünkü... sensiz geçmiş... hayal
açılmayan harfin içinde
bir kırılıydı... yeni kelimeler
yine kısılır... sözüm kalırdı noktanın içinde
ve kararmış nefsim hiçsizliğinde ...
sonsuzluğun hüznüne... batık gidiyor...
kapılar ardında parçalanmış...ben sen
yanan ateşin serseri oyununda tükenmiş hayat
perdeler kapalı veya açıkken isteğim tek bir
ölümdü

kaç sabah üstüme geldi... bu arzular ağırlığıyla
içimdeki renkleri akıtıyor

arzularım kırmızılar...
yorgun bedenim ruhumu taşımakta
kırmızıya karışırken
renklerim... doğarken ölüyor
resimlerim... çıldırdığım an içimde
mavilerim mor'a doğru kayboluyor
örtün üzerimi karam...
acınası sevdam... hazlarım sırlansın
düşerken senli yolları
kalsam yine tek başıma
terk edemeden hayalini ve gecemi
yıldızları yakarak besliyorum

mavi küsmüş, isyan kırmızı
boz rengime karışıyor
gözlerin görmediği yüzün
acınası dirençli mahkum
değişen içime... aynısı demek gelmiyor.
onlar hiç ölmeyecekler
döngün geçmeden beni içine almalı
gülüyorum görmediklerimi ... sevmeyi...
hayatı
cevabı bilinmeyen hüznüleri
hep sorduğun rengimi
adımdan adını çıkarıp
uzak diyarlara giderken
yeniden var olmak için, donuk bitişleri...
nefesleri
özgürlüğü vedalarını arkeliyorum

hayatımın bıraktığı.. söz ve son dualar,
izinde külüm... acıyla kıvranırken
bana karşı gidişlerin... kapıları noktalar
ben teslim oldum...
canım acımıyor mu
neden yoksun ...o duruşunla
var olmak için beden... arzular içinde
sağır ve inadına yaşamak
kalabalıklar kaplarken ruhumu
duyamıyorum seni ve sessizliği
sarhoşluğumu... içimsiz acılarımı
kıyametler koparmadan gidiyorum
elvedalarım... peşinle kalsın
ölümsüzleşmiş ölümlü... var mı ki

ÖLDÜ ... OLDU DİYECEKLER

**"acı mı...
tuz dök üstüne...
daha acınsın "**

o, yanıp... yakılarak ağlıyor ...
sen dönüp duruyorsun
yazıktır... yazık
hasta olmuş... senin yüzünden

biliyorsun... hep ağlar
bakamaz... birazda mahcup
neden siz mi
azıcık bilir miyiz

yakarsa.. diye ağıtlar
acı mısın... acınır
dökseler üstüne... güller ...
olsun... kokunu bulamaz ki

hani yalnızdın...
bir kere burnun sızlamıştı
bir esinti ...kaplamıştı

tarafsız ...her yerden

beklenirdi... senden vefa...
bile ses vermedin
karartman olmasaydı...
ıfık sönüvermeden

her tarafta duyulsun... mis kokun
tütsünü kaldırmışsın
duvarlarını yüceltme
kurbanız... kınalım diye

bir körpecik ve solgunu
mahrummuş gibi
cılızlanmış bir bakışla
bırakır mısın

sen varsın... aşkınla
canlandı ...sanıyorsun
yorulur bekleyen
onun için öldü...oldu diyorlar

an...an...dikilen taşlar
dirlik vermiyor
gömülecek
bir kabir yeri kadar

sen yine de gül... gülerken
ağlamalı... bekler seni...
gelir mi ...diyerek
bilir ki... yine gelemeyeceksin

SENDE Mİ

"keşke"

demişsin istemem
halime bırak beni
gül... tamamda
dikensiz istemişsin
olmaz ki

hizmetin çok
kerametın de var
hoş sohbet edersin
huzur vermiyor...yeter
olmaz ki

değmesin ayağına taş
çiçekler bağında
istemiyorum iltifatın
arkamdan atarsın
olmaz ki

ermenin gerçeđi

güller dermeyi
değerinden
ucuza satmak
olmaz ki

virdin sonunda
dermansız... derdin
gerekmez ilacın
bırak yakamı demen
olmaz ki

vay başıma...dersin
kanlar dökersin
yağsız aşım
zehir katman
olmaz ki

TUZSUZ TAŞ YALA DUR

**Hiç gereği yokken hayatına girer insanlar.
Şems-i Tebrizi...**

niye gelirler... büyük görürler
alışınca... n'enki
o da bizim gibi
söylemekten çaresiz...
düşüncesiz...neden gitti...
neden geldi... bilinmesiz

kör gözlü karınca
kanatlandı...havaya
kartallar yüksek uçar
bir kuş ...bir böcük... ortağında
uçar bir karınca... kırgın
yol olur ... kırılır kanatları
gör... düşmeye...kartal
neden suçundur

taş yalama... tuzsuz... olmazsa
yala dur.
olmayan derviş... olan pir

tuzsuz taş yala dur.
bir menzil... yoldur hepsi
sen işit... seni... şöyle dur
şükret haline
kahırdan uzak dur.

ne tanrı... ne pir... ne de kuldur.
karınca... kartal bulur... biner sırtına
menzili uzun... sabırsız olur
kalbe bir vur ...
bilinmez değil...yol budur.
sen söyle... sen işit
anlamayana... ha ağla... ha gül dur.

KURUMUŞ DAL SUYA HASRET DUYAR MI

tamam olan bir işim
doğuştan olmadı...
ağlıyorum... derincesine
batınca da olmaz gibi

matem zamanı...
ağla ey göz...
ey gönül
gelmiş gam günleri

yeşerdi gülü
tazelendi musibet
beklemiştim yüzünü
her şey görünmez oldu.

dünyası kararırmiş
güneşe bakanın
demiştir
ezel sırlarını bileyim

perde arkasında...
o ben değilim

gönül verecek...
biri olsaydı

kimim ben
kötü ve beterim
gönlü seninle
mühürlü idi

hatırlamayan seni
hiç unutmadım
noksan sanıyordum
tamam idi

sonu gelmez sorular
alınmayan cevaplar
düştü üstüme
korkumun gölgesi

mum gecesi
heybetliydim
beklemeyen nefsimi
güneş yıkıp gitti

gözümden yaş akıyor
ne olacaktı...
yanmaz mı
ateşin içinde...bir sor ki

çölüne düşkün
kurumuş dal
suya hasret duyar mı
ancak kırar kendini

**ACZİYETİMİ İFADE EDEN HİKÂYEMDEN
İBARETTİR**

maruzatımdır, makamına
alırda okursun... ulaşırsa eline
geçmişin hikayesi... dinlemek zordur
bitmişin tekrarını bilmek... faydasız
günlerimi yad ederken
geleceğimi de bildirmeden
sözümü bir dinlesen diye...
itiraz edemem

geceler... yürüdüğümüz o yollar
sular altında, geçilmez oldu... köprüsüz
dinlendiğimiz ağaç ise
kimler uğruna feda edildi.
seninle dünyada bir yer kalmadı
bendeki bir kalpten gayri.
o da hasta... bekler... yorgun atışlarını
sayılır ... bitiş çizgisinde
eline varsa ...maruzatım
vakti geçmiş diye
yine derdimi dinlemeyeceksin...
çayın dumanında ...kahvenin

hangisinde kayboldu...aşıkların nemli buhuru
derdiyle ... yanan çizgiler... tutuştu...uçtular
yazıları belirsizleşti
nasıl bakarsın... diye anıyorum.

yolumu sormuştun, eksiktir...
soruna cevap bile değildir
şimdi üstüne oturmuş... bir dilsizden ne olur
gel ...bir defa içinde kalmışsa...
merhamet aşkına
yok mu... gelmeyene gel...
ben kaç kere... geldim
gel derdine düşmeden... demeden
n'em var...sen... bende bilmediğinden değil.
Gelemesem de... hikayemi çok anlattım
kalemin bana yaz dediği... son bir nokta kaldı
sen ve bende...bildin ya seminsizim diye
olmaz...dedin... ben sultan, sen fakir i
keşke duymasaydım
maruzatımdır
bir kere bilsen diye... yinede yazdım

KIRILMIŞ KADEHİM

ezelden aşkın kölesiyiz
duyduk ki iyilik şarabı sunuyormuşsun
esirgeme ...gönülden
yerimiz meyhâne köşesi
çölün bağrındayız... laf değil
söylediğimize aldırılmazsın...
bizimkiler nasıl olsa...efsane
aşk sarayında meleklerin
ruhlar tavaf eder ...mukaddes evini
kalmadıysa bizde aşk ile muhabbet
varsa bir kalp var ... dünyası paramparça
meclisini az ışıtsaydın yaramızı görseydik
yine karanlıkla, ateşle mi korkutacaksın
gör... diyorsun... ayna var
bende suret mi bıraktın
nereye bakacağız ki
ayrılık derdi ile kadeh sunanların dahi acıdı...
ağlayan gözümün yaşı... içmeden sarhoş etti
...
ey saki... önceleri göz alıcı kadeh idim
öyle...böyle deyip, kırdın geçirdin
kırılmış kadehte...bulduğum bir parça...

dudağının değdiği yer... benim olsun
içmesem n'olur
meyhanende benim gibi
kaç virane var

ONU SEVDİM

her şey... olmuş ve oldu
onun emriyle... alınma...
kalem yazdı ... sevmekliği
can bedende durdukça
dokuz sema ve ötesi
mümkün değil... dönemem
sevdim ben ezeli
aşkıma şahit olun...
vaktin çılgın âşığını görün
ferhat ve mecnun... ruhuna
rahmet okurlar....
el fâtiha...
âlem bir yana ... ben bir yana
gitsem... yine de yüz çeviremem...
pervaneyim... aydınlığa...
bilen bilmeyen, dost düşman
ben onu sevdim...
sevap ve günah
yalnızlık... adımsız yol...
izi görünmez... tozlu

ağlayın dostlar, perişan gönlüme
akan derya...çağlar...
yazısız destanlar benim

AŞKINA GÜL

ey gülüm... gülsün
gülmeğe yaraşır...
dalında öter bülbül
görmek ister... gülsün
hasretinle inler...dinmez efganı
iptila ve halinin fenası
duymaz mısın sesini
kimse... bilmezdi kalbini
her gün sonsuz bir acı içinde
nasıl incinir ve ağlar ruhuna
seni bildiği günden beri

toprak... gülüm kokar ...
uçsam diyarına... kuş olup
koklasam...
bin ah çeksem... bir emelime
gönlümün gülü... açacak mı
alevli yanan gözlerim
mest içinde...seyrine dalsın...
ısrar nedir...
yıllarla sanma unuttum ...
söylesemde açılmadı sırrın

heşey bir ah... anmadan...
aşkın ayrılık içinde...
gülsün...yanmadan
bu aşkın bana ...sırrı ezeldir

OL VE GİT

"Ya gel, ol ve git
Ya git, ol ve gel."

(Bir mezar taşından)

geldiğim ve gittiğim
"ol" içinmiş
oldum demeyle olmuyor ki "bu iş"
kurbağa bağıdır "güiş" "güiş",
meğer dermiş ... hep "bu iş" "bu iş"
bir tutan, bir bakan... derdine dert katan
söylediğinle "ol" ve "olmak"
hepsi ateş yanında...
bir kazanda ya bir havan...
yanmadan... yanılmadan olmuyor...
deme o bir yıkıntı... bir dert... o bir şifa
ağlayan gözler kırmızı ve dudaklar...
merhamet olmuyor beyazla
ey benim dertlim... gizemli aşkı
yandığım kadar... gülümsemem

geceler ağlayın ... yıldızlar dökün üstüme
gamım huzur dürrü lemaan oluyor.

“Allah bes ve der heme an zü'l cemâl bes”

gizlidir zikrimizde

gelin dostlar olana olana gidelim

ölürsek... olsun deniyor.

OLMASAYDI, AN KADAR

tek tarafında kaldığım...
benden olsun ... vereyim,
olmuyor ki...
sende mi! o kadar
dediğinde... sırtın mı dönüktü
gönlün mü...
ben bilemedim...
gidiyorum ...gelmeyeceğin kadar uzak...
kalmışsam o kadar
çok defa gelmiştim...
nerdesin... geri kalan!
hani ile uğranılacak kadar...
bugün ne ısrarın...
diyebilirsin, olmamalıydı...
sen gitmiştin ...ben mi... farkı yok
neydi değil... o kadar...
anlayışsızlık, değmeyen ve değersiz
satılmış bir duygu ... pul etmezmiş
bitti sözler dediğinde... ben tutan elken,
tutulan...sen oldun

sıra sendeydi, şimdi... şu kadar...hiç
olunmuyorsun...
boğulan güneş, dehlizlerinde mehtabın
sevdasıyla doğarken...dönüşü kime...
üzülür mü... sevinir mi...sorsana bir o kadar
sözlerini ancak anladım...
duyar gibi... yapmışsın
alıcısı olmayan... bitpazarındaki bir mal
beklemeye, beklerim de... yapmayacaktın
gidiyorum diye ...döndüm...
vefasız kim, kime...bir oyun mu bu
can sıkar...yıkarsın
dersin... sevilmeseydi... sevileni
hala sevgisi var...neden bitmedi...
an kadar.

VS. İŞLERİ

"kendimizde olmayanı var gibi gösterdik"

"bu oldu"

"var olanı ya gösterseydik"

"ne..."

benim işlerim...ne
var ki... günah işlerim
bir gece küp dibinde...
ya da çene üstüne düşerim
hangisidir... vs. işlerim
boy boy günahtır... yükselenlerim...
meyhaneden bugün kovdular...
dünyada olmayacak belli
ötekisinde ne işlerim
sayfalar dolusu sözlerim vardı
vakti heder oldu...kalbe işlerim.
bilenlere tamam... dediğim yok benim
bilmeyenlere... köz... göz yaşım gelir
işlerim.
duymadığım... bilmediğim çoktur

hasret batmış rüzgarlarına
çamur gibi gergef işlerim
şarabı aramayın...kırık kalbimde...
saklıyordum
şimdi döküldü...nasıl olsun
gülsuyundan içişlerim
atın beni ...yollara ...süpürgesiz
ağlayanı yok...
kendi kendimi içişlerim
gülümseme... derim,
kan damlayan ciğerimi...
köpeklere verin
benimdir köpeklerim ...
üstüme dert yıkıldı
yurdum köpekler...
istememedim amma
nerden neden esti bu rüzgar...derim
keşke demeyin
gelmeseydin ...önceden...
sonradan da...
şimdi sen kal... ben gidenim

TEPKİMİZ BİZİ BELİRLİYOR

durduğunda... sevginin rüzgârı...
vücudun fırtına... bulaşmasın kir
güzel temiz suyuna
ruhların sevmesi... bir başka âlem
dehşetli vuruşu vardır kalbin
içten gelir ...değil uzaktan
tadına doyulmaz... yüce bir histir
semadayken baktığın küçük...
gözedir... yerinde ise çok büyük...
dünyan.. güzel olması için
yapman gereken vardır
olmalı...güçlü olmalı...
aynı yerde... engel değil
zayıflığımız... yapacağımız şeyler
tepkilerimiz bizi belirliyor...olsa da
gün bizimdir...
güneşin doğduğu yerde
batmayız

KIRKOR GÖRSÜN GÖZÜN

ben onu çok sevdim
ama o sevmeye değil
sevgi...karşılıklı
öyleyken bu zıtlık neydi

seveni çok olanın gidersen peşine veya
sevmeyenin
yüzün yüzün sürün
birde kalbî hüznün...
bir a deseydi...kitaplara düşerdi sözün...
a değil ki, o...
hah... eklerdin... değil mi, bir a deseydi

şairler yazardın, üzüm sıklığında
güğüm güğüm içmek için
meyhaneye bırak... sözü gidelim
bulunur gözyaşı ...
sevene hüznün
sevgiliye ... sözler düzün

güzün gelecekmiş

gönlümü büzün...
su yok... kan yok, kırdılar
odun olsun diye... güzün
dedi ki... kış için ambarına düzün

meğer sevgili üzmüş... sıra sizde...
bari siz de üzün
öz, söz bir olsun
geceyi bekleyen gözün
bir umutla... gündüzün
körolmuş... ne hacet... görünseydi yüzün...
diyor... geldim... görün
o kirkor... göremez yüzün
gitmişti... gündüzün

İLK DEFA BİR ÇIĞLIK

**“fitratları gereği, insanların
bilme arzusu vardır”**

çok arzuladım bilmeyi...
her günüm yas içinde... olsa bile
üzüntümü inkar edemem... kara kara
düşüncem
bir arada bulunma sebebimizdi...
vaatlerinde durmak...neden...
benimsiz olmuyor
dedikçe... sen varsın...
dediğin senin... nerde
hala böyle bir şey olmadı.
ben hasta, sen doktor... olabilir terside
hangimiz... göstersen ...
yine de, benim ...diyebilirim
kara aydınlattın güneşimi,
düşündüğümü ...
kafa içindeki ölümü de gördün...
aldırmadan...
sevdanın karasını silemiyorum...

hakikaten... dostum musun...
bak...tembelleşmeden... unutmadan dua
etmeyi
sarmadan beni bıkkınlığım
ümitsizliğim de geliyor ...
hüzne boğacak gibi...
bilirim bendekini... iyileşmez...
demensiz...
igva ederken kötü düşüncelerim ...
o zaman mı geleceksin...
acı çekmeden...
olmaz mı...
kara çamurlu Zühal'in çocukları...
yaşarken, bilemiyorum, diyeceğimi...
bildiğimi, bilmediğimi de istemiyorum
ne yok ki...var...
suratın karalığı
korku, hüznün, keder, öfke...
arzu ve isteğime uygun...
utancım...birde kıskançlık ...
nasıl... inşa edeceğim
alnına düşerken, herkes...
ben çenemin üstüne kaldım...yığılırken
burnumda kırık...
kalbimde konuşamasa
kısılan sesim...
dua dahi etmiyor...
herşey bulanık ve durgun
kendime yastayım...
bu sessizleşimi fırsat bilip
bir yabancı gibi... yüz çevirme
izim kalmaz...kaygım buralara sığmaz

zavallı dünyamdan...
çıkacak halim kalmadı...
kapısını örümcek örmüş,
yırtar mısın... benim için...
tutmadan diğerleri...bekliyorum
günler aynı olmadan... nasıl değişir

saatim mi bozuk ...
bu duruş nedir... bende mi...
gülüyorsun bana, kabulüm..
ya gerçeğim...benim...
onlarsa...tutsak... tutkularım...
bu yolda ... beraber
yalnız gidersem
sen ayrılır ve unutursun...bilirim
kiminlesin...kararını ver...
çılgılığım duyulmaz mı...
yoksa... ilk defa olsun
bilmek uğruna...

ACELENİN ECELSİZLİĞİ

“Kendini deryada kaybedebilirsin...
ancak...
kendinde kaybolursan ayıkman
gecikecektir.”

yaram var diyor...ne olduğunu bilmeden
kendisi olmazsa...ötekini suçluyor
bulamadı mı... kolayı var...
en çok seveni...
tanrısı oluyor...

uzakta tutuyor ve yılmışcasına
gelmesi yok, gitmeklede fikirsiz...
bitirelimle... derdi de bitmiyor...

öpseydi onu farketmez,
küçük, büyük, ayık ve
sarhoş ...ona da cesareti yok,
acele ediyor

bir fırtına olsun ...karışsın,

her şey toza dumana
gaib olmayı da...
çözüm buluyor

ölüm...
melek görene gelirse, donatır kabrini...
karanfile... kanlı çiçekle
leşleşen kokularla
uyumak...
tamamdır... dediğiyle
biten, ötede bitmiyor...

öğrendiğin ölümü öğretemezken
ölüsün
tabutun dahi taşınır
uçan kuşlar görmüştün... kırılan kanatları
“kal” “kal” sesini söylerken
kimsenin bilmediği
bir aşk hikayesini söylüyor

taşıyamadın... taşıtmadılar
yük oldun...
ten, tinine ...ve tinsizlik
sesler çoğaldı... susmayacak
bu acelen... ve eyleminle
çıkan sesin...kalemsiz kaldı...
artık yazamıyor

yazı... ucundayken, kaleme aşıktır...,
noksanlığına takılmaz...
istememez, düzelmeyi

ayrılırken bilir, hasret duyacağı ve **kalemi...**
olmaz...döndüğü...
çizgi gerisine
aynısını bir daha... bulamadığı gibi
böyleyken kalemini neden kırıyor

HARFİME SES

**"Tanrı, dünyaya dönük
olduğunda harflerle
konuşmuyor mu?"**

harfler...
sessizliği bozan kahramanlar...
dizili biricik inciler
sayfalar dolusu ...
ilâhi kitabın sır mahzeni
kesilmiş harfler ...
yalnız başlarına ne çok söz söylemişlerdi.

bir harf değil miydi
susmuş bir beden en ulvî kelimesi...
bebeğin ilk sesinden, dedenin son gidişine
yaslandığımız harfler...
konuştuğumuz ...
sevgiliye kavuşma köprüsü
bir başkası kabil mi
canımın kâbesi
aliyyundan bir nefes

levhime dökülmüş harf harf
sayfalarında kelimeler
sırta gömülmüşler
camii harftir
körelmemişim...ya...
harfin içine hapsolan
ilahi makamın ilk basamağı
aramızdaki biricik bağ...
değil mi...bir harfti

sevdiğim ayrı, ben ayrı...bir deniz
köprülerim olsaydı
yoksa dökülsün setler...
bire birer... kurşun harfler...
düşsün...değerse bedenime
kalbimi çizsin isterim
imsiz, simgesiz ve sessiz
ilk başta bir sözü vardı
onada eklenseydi ... nefesimiz
konuşuyorum doğru..harflerle ...
yetmiyor... başka bir türlü...
doysaydım... sevgilim kucağına
turunda gezerken
bir sesini duymak istiyorum ...nedensiz

ADAM MISIN -ÂŞIĞIM?

**Seni görmek için, gök kubbesi gibi
Göz göz olmak isterdim.
Eflatun**

aşık olmak...nasıl bir şey
hikayeler, romanlar ve dizilen harfler
üstüne diller dökülen
can veririm denilenden...
arıyorum ...dili tutulan
birini öylece... gördünüz mü
diyor ki aşığım
hani... dedirten
tarifini bulduğum yerin... biz neresindeyiz
kendimizi bağlayan
yüksek tepelerin... teleferikli yolcusu
gitmeye korktuğun
içinin burkulduğu
dilsizler yurdu ... mecnunlar barınağı
götürürlerse ve sözünü unuttum
diyorsan... bu, aşık olabilir mi
aşk, bekleyenin...

bekletilenin dert yumağı,
tekirin mırıltısı ve
tırmıklarında.. sersem oyuncağı
bir kedi aşkınla... hiç oynadı mı
son durağında
yol kaçkını, akıl vurgunu
bir daha dönmeyen... kara tren yolcusu...
özyurdunda garip
acaip bir adam
aşıklar ölmez...
değil...
ölüymüş...nasıl bilesin ki...
toprağa düşen ve kalkmayan tohum
kader sayfasında çizik dahi atılmadan
silinenden, hiç oldun mu...
derlermiş, aşığım inanma
yokluğudur
hali...noktasız
ah edecek bir sesin varsa,
değilsin aşık
unutuşunu, unutsun...
soranda ... sus
var mıydı...
şöylece diye
adam mısın...sen
aşığım

KOKARCA

-kokuyorsun...
duyduğum koku
istenmesiz... koku
değil mi... diyemem
kokanı kim ister
kokana arkadaş derler toprak
ey koku...sen nasılsın ki...
o istiyor...
koynundaysan toprağın ... kokun
gül oldu, menekşe ve karanfil
nasıldı kokum... onlandı da
ya atılmaydım
ey kokuma sahip çıkan...
toprağım ... neden attılar
bulunmak mıydı ...
senle kokulandım
kokusuz olaydım...belki onlar tutardı...
atmazlardı ...
sen kokuna kokuna buldun...
toprakları... kokartsın gülün
yar boynuna ... ol sürgün

YÜZDE... YÜZ VAR

Ahmed Amiş Efendim buyurdu ki,
"Ben seni çok sevdim, sende beni sevdin mi"

gel... etme...
sözün vardı.
bir yüz göster
yüz göz hakkı için...
yüzüm yüz değil

geçemem yüzünü
yüzünü saydım
bir yüz mü...
sen bir yüzde yüzsün...
asaletin yüzünden
ve yüzünde perdenle
ben yüzsüz oldum...
açılsın... deryan yüzsem...
ancak yüzülesi değil

ilahi yüzüm...
derin yüz...

yüzde yüz... bitmez...
yüzümden tek dökülen
efkarlı yüz...
derimle, yüz beni...
acırsa yüzüm
ah edersem, yüzüme ar değil

ey yüzüm... yüzün
büyük yüzdür...
anıyorsam yüzünü...
yüzünden... acizliğimdir...
yüz verdim diye
çekme yüzünü ...
bende yüzüzlük var
senin yüzünden değil

HEPSİ BİR HİÇ

baktığına bakmak
duyduğunu görmek
farkı var mı, bizim için...
değilse...uzak oluşumuzu
görme
beraberliğimiz olsun...
arıyorum, dememin yanında
ektiğin tohumlarını suluyorum
bakıyorum... boyversin diye
tek kelime... yok,
bilmek istiyorum
tohum nerde, döktüğüm su
hepsi bir hiç mi
beraber ve ayrılık

KARANLIĞIMA

karanlığıma
bilmem, döner miyim...
iyisidir ...bu yalnızlık...
yerinde ve dağında
peşindeyim... sessizlik
gelsin, diyemem ... titrerim
her telinde
ufuklara ve yükseklerle
ben gidemiyorum
dönerim, ... niyetine de
kahr etmiyorum.
sevmek ruhları, alınmış nefislere,
nedir demeye...
şaşırmıyorum.
mahzunum
ötelerden söyledi
benim ruhum ise...
mahzende...
bir ışığı arıyorum.
birinceğim, dalımsız ağacım olsaydı...
uçanlar ve kuşlar
yere konmazlardı, diyorum

gölgeimli karanlığıma, benden
çok sözler oluyor...
durmayınca
içiriyorum onları...
soğuk ve susuz darlığıma

dilim... harfler içinden hafroldu
kelimeler ve cümleler...
ruhuma mezar...
gücüm yok bendeyim ve yeryerinde
gelinsin ...
artık dilsiz...dayanmalı
zor onsuz ...
kalayım, karanlığıma

İKİ KİŞİYDİK

ne olduğunu bilmezken... derdin
hasretin bittiği yerdir
sözsüz kaldığımda...
cevap vermiyorsun..
gel dediğin, git...
deyişinde yok,
çakıldım, sonuçsuzca...
bilmem ile bilmediğim,
mıhlanmış...bir hata mı...
söylese...
perdelenmiş, değiliz
iki yüz arasında...
bir huzursuz önceliğinde...
bugünde iki kişiyiz
birden geziyoruz...
dönüşümle...
ay ışığı yalnızlığı ve
gecenin karanlığında
tutam nöbeti...
bekle uzun zamanı
sözden diye...
ararken, eve dönmenin yollarını
ayırdığın bedenimle,
hala bekliyorum

DÜZ İNSAN MI

der mi...
düz insanım.
doğrudur.. elifte
budaksız...
olmasaydı...
kaç defa tutunurduk...
çıkma istersen
bir ulu dağ ...
bilinmez zirvesi
yalçındır ...
patikasız, konaksız...
ulu dağlar
kimi tutmuş misafir...

der mi,
göge göre, yere mi...
tutunamayanlar ...
düzümden
sızlanır...
hatalı...
düzde mi

eliflikte mi
anlaşıldı...olmayacak...
ona değil...
yer göründü
bize düzlük gibi..

MAHZUN BIRAKMA

sevgiyi yormayın
dileksiz ve içtenlikle olsun...
uzun uzun...
vurulduğu gözlerde...
sessiz yakarışla...bir bak
mahzun dikiliyor

tutturmayın...
nedensiz
geçip gideceğim...
içini doldurun
küçük bir nefes kadar...
tükenen istekler dirilsin
belkide sessizlik ve evreninde
umutsuzluğa kapıldığında
bir mırıltısı doğar...

ölümün eşiğinde olanı
sevmekle suçlama
başka bir çıkış yolu... yoktur
düşünmeli...
temiz havası olacaksa
canında

BENSİZSEM

“perdenin inceliği çok fazlaydı”

siz ben,
bensiz miyim...
şaşırmıyorum...doğrusu
ancak bu kadar ...
olmaz...
dedirten nedir
ayrırken beraber, beraberken ayrı
hangi dünyada
düğümlenmiştik
olsa olsa...
olmayacak çözenim...
keselim mi
yetsin söyleme...
böyleyken böyle...
engelim...
...bir sen
melekleri etme...
hakikate erenler
uçtan uca

bir telde titreşir
iman kifayetsiz...
sevgi de çaresiz ...
söyler misin ...
bensiz miyim,
ben siz miyim
bensizsem artık ...
nerdeyim

PİR-İ MUGAN'A DERVİŞ OLMAK

**vazgeçsende;
silsen de, gelirsin...
dükkan bu**

şeyhler şeyhi... sırlar küpü...
kendinden kendini saklayana...
derviş olursan...

yap...ne yaparsın...

etmez kar,

seni senden saklar...

hani dersin... çıksın...

azıcık foyam...

cambazhanede

pir eline düştün mü....

olacağında olmaz

melâmetini, malamat yazar

büyük şeyhe derviş olmak, gerçekten

zor

oyuncaksın... naylon gibi...

su geçirmez

belamdır...

rüzgar, su ve ateş...
hiç sevmez...kalırsa bir toprak
ona da karışmadan

naylon... adam olmamak...
topraklaşmamak
şaşırtıpta seversen ateşi
o da duman eder seni
büyük şeyhe derviş olmak, gerçekten
zor

naylon adam
bir niyet ettin
rüzgar atına bindin,
yel vurdu, ateş değdi
fakat yine pirin geldi
eritti seni
duman olmadan
büyük şeyhe derviş olmak, gerçekten
zor

üzülme...
naylon adam...
naylon oyuncak...
seninle oynasınlar
böyle...
sevindiler dersin...
atsalarda
çocuklardır... kırılmazsın
sen bir naylon oyuncaksın
büyük şeyhe derviş olmak, gerçekten
zor

BEYAZLARIMA

BEYAZLARIMA

engellerim... bazı
beyaz...
kar gibi
aşmam gerekiyor...
karalar belli,
aşmak beyazları
muhtaçken sevgiye ... çok zor
karalar bilirsin
nefretin çeker,
atarsın...fakat
bu beyazlar
bir boyun bağı
üşüdüğünde bile atılmıyor.
boynunda bir yük, sardıkça karaların
yerde birini, sırtında can
hangisi demekten, sus
gitme öteye

gitmem... gitmem...

en dar alandayım
çeviremem sırtımı
acım yerde, sevgi sırtta...
bir tutanım.
canım bir mum alevi,
rüzgarlar dalgalanırken
duruşundan sönmemeli...
korkuyorum.
karalar gitti
beyazlarım...
peşinen
söylemeyin... çaresizliğim
bana boyun...
eğdirdiler...

KASIMI SEVİYORUM

“Ben seni sevdim,
Sen de beni
sevdiğin mi?”
“Ahmed Amîş Efendi”

hatalıyım ...
sevmekle
yolunda olduğumu bildiğin halde
akşam güneşi
gitmekle... batmakla
korku verme içime
doğacaksın bilirim
beklemekle...
olsun... her gün batmak niye
bir gece değil...
bitmeyen yıllarım gece
o gün... sevdiğim
taksimdir, kasım,
sevinmişim çok
kavuştuğum güneşim
neden kararıyor....

gideceğimle,
gel benle demesi ... yok gibi
niye ayrılık ...
değil kırgın, sever... her şeyi
...yok, yok,
ağaçlarım ağlar ve dökülür
son an gibi... batanım...
ve kaybolmak
gecenin korkusu geldi,
doğacaktır ...ne vakte kadar
gün, saat ...
bir an olsaydı,
yine de kasımı severim, taksimdir...
beni buluşturan

ah bu ayrılış ..
yüce dağdan, bir bulut yükselse ...
ve semamda...
neden hep yağmur olur...
şimdi gidiyorsun ... hiç sarılmadın
...bulunmaz yere
...
meyhane, tekke değil
başka bir yer mi var
hangisi...
öylesine sordum,
.....
her zaman ki gibi
neden ...
ayrılmak istemiyorum,
yine kasım gelse, taksim
parçalanmış kalbimi...

bulayım
başka bir ay yok mu...
aydınlayan
mecnun gibi derim
.... kasım.... kasım
dilenecek kadar...
kasımı, çok seviyorum. .

KİMİMSİN

ben, yolcu
istediğim...
gayretim sermaye
kazanç ve sen olur,
herşeyde arıyorum...
deme...

göremiyorsun
korkum, kardeşi öfkeden
gücenirsin diye...
vurduğu kalbimdir, değen taşlar ...
ve darbeler...
sesini yükselttiler...
acınarak
duysun istemiyorum
veremem can
neyim var...
pıhtılandı

bir gelin ...bir gidiş
bir de aldıklarım...

verdiklerin... sofranda...
bendelerim... diyenim
nasıl istenir bir şey...
sadece senin
isteyemem ...
demiřtim...
ieeđim, bir nefes olsun....
yolcuyum ben...

sevgim kademe ...
kademin bařımda
tozluđun ve rüzgarla...
düştüme yola,
buluşurum diye
kırmadın ...açtın
gelişime, ayaklarım
tozudur rengi ...
sapsarı
peşinde dursun ... silemem
gündüzüm siyahlandı
giydi geceyi...
atabilirsin, karardıysam....
gel ve gitte...
kimimsin...

ÇARKINDAYIM

hayran hayran
uzaktan...
bir ışık kuyumda,
karanlık...
bırak görmeyi,
düşünüyorum...
buradayım ve çıkamadan...
vazgeçse... umut...
varlığım bir kör kuyu
ve su...
o ise, deniz kenarında ışıırken
garibim...
dehdeman eşşei çarkına koysun,
rızasını göreyim...
karanlık ve körlükten
ışksız...
bir kuyudayım...

RÜYADA

Rüyada bile göremem
buluşacağımız yer neresidir?
sanırım taşıyacak
takati kalmadı
yükü ağır
kurbanlık niyetine
gölgelerde
merdivenli ev
uzun gecelerde yalnız
dar gelir kuş kafesine
kediler beklerken kıyısında
ölüm daha güzeldi
diyenler biliyorum
sen demeden

ANDI ANDIRDI

dünkü güzel,
bugün tek başına
sarmış karasın
dünü dünde kaldı
konsa su tasına
içeni olmaz, kalanı durmaz
kırılmış
o da yalnız başına
hasta dediler, tuttular
gün geldi, güneş geldi,
ışıkları söndü
oldu gölgemsiz
hastalar ve doktorlar
teselliden habersiz
ölüm arıyorlar
geldi, kaldı ve gitti
odası şimdi boş, hasret bitti
andı andırdı
öyleyle
kalsaydı keşke adı

İSYAN DEĞİL

acılarım ve kalbim
içimde kıvranan sevdiklerim
gösterip, yıkmaya mı çalışıyorsun
o mu sadece, deme
çok şey var desen dünyada
ben tanrı değilim,
ancak derdim, düşmüş olmamak
göstermen ve seyrettirmen
kendim için kabul, hiç olur,
onlar için güç olsun isterim
gökten düşene, yerde kalana
ancak sen yardım edersin
karalar bağlamak olmaz
kuşlar gibi özgür
bağı kırılmış gibi
üzüldüğüm üzülsürse
sevinmek olur mu
ne zamandır
diye nasıl beklerim.
bir onu duysam, haberini okusam,
bitsin özlemle geçen günlerim

durup dinlendiğim bir çınar ağacı
altındaymış gibi huzur bulurum
Allah'ım bu bir isyan değil
kabul dualarımı tezceyle
ya da bu kalbi vermeseydin

ELİF-İM

**“Ne zaman bir kitap yazmak istesek,
önümüze Elif geldi”**

İhramcızâde İsmail Hakkı TOPRAK

kesrenim eşiğinde elifim
hiç üstünün olamam
açarsan kalemi olmaz deme
kullanırsın demim
niyetine mürekkebbim

RABBİMİN GÖLGESİ

tanrım niyâz ediyorum
güzelim gölgene sığındık

eli, elin; gözü, gözün
bizde kulları, değil miyiz

ne kadar sebep varsa
asla ayrılmasın üstümüzden

gölgede bütün canlar
senin gölgen hepsin de

aynın, aynada görünmez
ben, beden ve gönül de

onsuz ne anış var, ne söz
tanrım, gölgendeyiz

sal bize gölgeni
eksik olmasın başımızdan

BİR AH'TAN GAYRİ

ayrılma benden
ey göz bebeğim
gönlüme neler ettin
pişman ol, gayri!

başkasının yüzüyle
içmeye koyuldum
utaniyorum şaraptan
iş işten geçmeden gayri!

aşka dair duyduğum
her haberin kapısı
açılmakta hayrete
takatim kalmadı gayri

mademki hiç bir şeyden
haberini olmayacak
vurayım da sarhoşluğa
divane olayım gayri

aman yarabbi nazenin
söyletmeye mecal koymadı
bu makamdan habersizim

şimdi söz kimin gayri

derdim ve ilâcım oysa
çaresiz garip gönlümde
gönlüme ışığı vursun
tatlım, kim olsun gayri

şekerler gibi kıtladılar
dostum yüz parçayım
ne varsam hep yok oldu
herşey senden gayri

sevenin çok biliyorum
kapıyı kapar mısın
ne diyebilirim ki
bir ah'tan gayri

BÖYLEYKEN BÖYLE

Canım Efendim
açıldı dünyam seninle,
erdi murada
buldu dileğini
"böyleyken böyle"

ezelde nasılsa, yine öyleyiz,
kucağında ağlıyorum
gitme ne olur
muratsızlık yurduna
"böyleyken böyle"

sensizlik zor
şaşırmışım,
anlamasın kimsecikler
âlem bunu duymadan
"böyleyken böyle"

doğmadan doğar
oluşum
canvermek zorunda
hissettiğim
“böyleyken böyle”

önce hayallerin ölmesi
kendinde olmayana yaşamak
derken ve oldu demeden
yolunda ölenler var
“böyleyken böyle”